

بیانیه شورای برگزاری مراسم روز جهانی کارگر - ایران سال 94

روز جهانی کارگر - اول ماه مه 2015، برابر با یازده اردیبهشت 1394 - روز همبستگی جهانی طبقه کارگر فرا میرسد. طبقه کارگر در ایران و جهان کماکان در تضاد همیشگی خود با سرمایه داری، هر روزه به شکل های مختلف در حال نبرد است؛ تجربه ی تاریخی مبارزات طبقه کارگر نشان میدهد که کارگران در هر رده و دسته و صنف و محل کاری که هستند تنها و تنها در اتحاد و همبستگی و سازمانیابی مستقل از دولت های سرمایه داری و مستقل از کارفرمایان و تنها با تکیه بر نیروی سازمانیابی خود قادر خواهند بود بر جناح ها و گروه های مختلف سرمایه داری پیروز شده و به مطالبات و خواست های طبقاتی خود دست یابند.

کارگران ایران اعم از کارگران کارخانه ها، معادن، کشاورزی، ساختمانی و عمرانی، کارگران خدماتی، کارگران رسته های بهداشت و درمان (مانند پرستاران و بهیاران)، کارگران عرصه ی آموزش (همچون معلمان) و کارگران حمل و نقل، نانوايي ها، کوره پز خانه ها، زنان خانه دار، کارگران عرصه های فروش و توزیع، کارگران در درجات مختلف همچون فنی و ماهر، کارگران شاغل در تولید و خدمات، کارگرانی که در امور هنری و یا فنی به فروش نیروی کارشان دست میزنند، بازنشستگان و نیز کارگران بیکار و کارگران فصلی و پروژه ای، همه و همه در مناسبات طبقاتی سرمایه داری در حال استثمارند؛ اینان همگی چاره ای جز مبارزه ی هماهنگ و متحد و سازمان یافته علیه سرمایه داری چه در شکل خصوصی و چه در شکل دولتی و نیز مبارزه ای مستقل از تمام جناح های مختلف سرمایه داری اعم از اصولگرا و اصلاح طلب نداشته و ندارند.

در حالی که فقر و فلاکت، گرانی، تورم، قدرت خرید بسیار پایین مردم، حقوق های چندین برابر زیر خط فقر، سرکوب فعالین، سرکوب بیان و اندیشه و نبود آزادی های اجتماعی و سیاسی هر روز بیش از پیش چهره ی واقعی نظام استثمار و سرکوب سرمایه داری را به طبقه کارگر نشان میدهد با این حال مبارزات کارگران در ایران نیز روز به روز روندی رو به افزایش داشته است؛ در سالی که گذشت مبارزات بخش هایی از طبقه کارگر ایران به صورت گسترده تری به وقوع پیوست؛ اعتصاب های سراسری و باشکوه معلمان سرفصل نوینی در مبارزات این بخش از طبقه ی کارگر را رقم زد. همچنین اعتراضات شکوهمند کارگران معدن در ایران مرکزی و اتحاد آنها در حمایت از نمایندگان خود، اعتراضات پرستاران، اعتراضات کارگران خودروسازی ها و اعتراضات و اعتصابات مختلف برای افزایش دستمزد، اعتراضات علیه بیکاری و عدم امنیت شغلی، علیه خصوصی سازی، برای کسب حقوق معوقه، اعتراضات علیه شرکت های واسط و پیمانکاری، علیه عدم ایمنی در محیط های کار و اعتراضات برای کسب سایر مطالبات کارگری، بسیار گسترده تر و متنوع تر از سالیان پیش انجام گرفته است.

این تجارب نشان داده است که اکنون بیشتر از هر زمان پیش نیاز و زمینه آن وجود دارد که کارگران معترض علاوه بر طرد تشکل های وابسته و ضد کارگری همچون شورای اسلامی کار و آشیانه اش - خانه کارگر - قدم های

لازم را در راستای تثبیت و ایجاد تشکل های مستقل کارگری خود بردارند؛ تجارب ماه های گذشته عملاً نشان داد که کارگران در چند مرکز کاری موفق به برداشتن قدمی مهم در راستای سازمان یابی مستقل کارگری شده اند: انتخاب نمایندگان مستقل از کارفرما و دولت و مستقل از شوراهای اسلامی کار و مستقل از انجمن های صنفی و مجمع های نمایندگی کارگری وابسته به دولت و کارفرما؛ این الگو میتواند در اعتراضات دیگر کارگران مورد استفاده قرار گیرد تا بتواند بسترهای لازم برای ایجاد تشکل های مستقل کارگری - و عالی ترین شکل آن یعنی شوراهای مستقل کارگری- را هر چه بیشتر و عینی تر فراهم کند.

سیاست های اقتصادی-سیاسی دولت های یازدهم و دهم (همچون دولت های پیشین آنها) و نیز اقدامات سرمایه داری جهانی که تماماً خدمت هر چه بیشتر به سرمایه داری داخلی و جهانی و علیه منافع طبقه کارگر ایران است به شکل های مختلف در حال اجراست و پاسخ هر چه متحدانه تر و گسترده تر طبقه ی کارگر را طلب میکند. تحریم های خانمان برانداز، خدمت به منافع سرمایه داران ایران و جهان و تنها علیه منافع و معیشت طبقه ی کارگر ایران بوده است. پروژه ی اتمی که از جیب مردم تامین بودجه کرده است تنها و تنها به ضرر عموم کارگران و مزدبگیران ایران تمام شده است. اکنون نیز، رفع تحریم ها به تنهایی برای منافع ما کارگران کفایت نمیکند. ساخت و پاخت دولت سرمایه داری ایران با سرمایه داری جهانی، به سیاست های اقتصادی-نظامی-سیاسی دیگری ختم میشود که باز هم منافع کارگران را نشانه رفته است. کارگران باید با هشیاری و سازمانیابی مستقل و طبقاتی، نه تنها خواهان رفع تحریم ها باشند بلکه باعث شوند از این پس، سیاست های ضد کارگری و قدرت طلبی داخلی و منطقه ای حکومت سرمایه در ایران و نیز فرمول های نئولیبرالیسم، صندوق بین المللی پول و بانک جهانی، خصوصی سازی و نیز اختلاس و غارت منابع مالی عمومی در کشور هر چه بیشتر مهار شود و سرمایه های عمومی مردم و عموم کارگران و مزدبگیران به جای هزینه شدن برای خدمت به منافع حاکمیت و گروه ها و طبقه ی سرمایه داری به خدمت منافع عمومی جامعه و به خصوص برای منافع و مطالبات و رفاه عمومی کارگران هزینه گردد.

ما کارگران به خوبی میدانیم جنگ ها، آشوب ها و کشتارهای مختلفی که با تامین مالی-تسلیماتی قدرت های سرمایه داری جهانی و منطقه ای و با استفاده از ابزارهایی چون تفاوت های قومی، ملی، مذهبی و غیره و با هزینه هایی از جیب ما کارگران در منطقه و جهان در حال وقوع است، تنها و تنها صحنه آرابی برای سودآوری سرمایه داری در منطقه و جهان است و برای ما کارگران تنها خانه خرابی و فلاکت و فقر و مرگ به همراه میآورد؛ بدیهی است که ما باید با چشم پوشی از تفاوت های قومی، ملی و مذهبی و با افزایش اتحاد کارگری و طبقاتی در سطح منطقه و جهان بر علیه تمامی نیروهای اجیر سرمایه داری و تمامی آشوب ها و جنگ هایی که به توسط دولت های سرمایه داری منطقه ای و جهانی ایجاد شده متحد شده و اجازه ندهیم بیش از این زندگی و هستی ما دستخوش فلاکت های ایجاد شده توسط سرمایه داری گردد.

در شرایط اقتصادی-سیاسی موجود در سطح جهان و ایران با توجه به موارد فوق الذکر، بسیار ضروری است که یک مساله ی حیاتی در دستور کار کارگران، فعالان کارگری و تشکل های جنبش مستقل کارگری و نیز نمایندگان مستقل کارگری و بخش های معترض کارگری قرار گیرد: امروزه بیش از هر زمان لازم است که افراد و گروه های مختلف (در جنبش مستقل کارگری) با پرهیز از اختلافات شخصی و گروهی، اتحاد و همبستگی در میان صفوف خود و

نیز اتحاد میان صفوف مختلف مبارزاتی را در راستای دستیابی به حقوق، منافع طبقاتی و مطالبات مشترک و از جمله در برگزاری متحدانه مراسم های روز جهانی افزایش دهند.

شورای برگزاری مراسم روز جهانی کارگر ایران، مطابق سنت هر ساله و در آستانه ی روز جهانی کارگر، 11 اردیبهشت سال 94 - اول ماه مه 2015 - ضمن شادباش این روز باشکوه به تمامی کارگران ایران و جهان و با دعوت از تمامی کارگران و گروه های کارگری برای برگزاری هر چه باشکوه تر مراسم های مستقل روز جهانی کارگر و ضمن دعوت از تمامی کارگران، گروه ها، تشکل ها و نهاد های مختلف برای اتحاد هر چه بیشتر برای تقویت صفوف مبارزه برای کسب مطالبات طبقاتی و ضمن اعلام حمایت از بیانیه های گروه های کارگری، مهم ترین مطالبات جاری طبقه کارگر ایران را در موارد شش گانه زیر اعلام میدارد. ما از تمامی جریانات و افراد مدافع مبارزات طبقاتی کارگران و نیز از کارگران و فعالان کارگری میخواهیم در نشر و تبلیغ بیانیه های گروه های کارگری در جنبش مستقل کارگری و نیز بیانیه های این شورا ما را یاری نمایند:

1- ما کارگران ایران ضمن اعتراض به دستمزد های چندین برابر زیر خط فقر (712 هزار تومان برای سال 94) همراه و همصدا با تشکل های مستقل جنبش کارگری و ضمن اعلام حمایت از بیانیه مشترک آنها در مورد حداقل دستمزد، اعلام میداریم که حداقل دستمزد ماهیانه باید سه میلیون تومان باشد و دستمزد کمتر از این مقدار، تحمیل مرگ و فلاکت بیش از پیش بر ما کارگران است و ما به روش ها و شکل های مختلف و با اتحاد افزایشده علیه این سطح دستمزد مبارزه خواهیم کرد.

2- ما کارگران در بخش های مختلف ضمن اعلام حمایت از اقدامات کارگران در بخش های متفاوت مانند اعتراضات معلمان و پرستاران و اعتراضات کارگران معدن و اعتراضات کارگران پتروشیمی، اعتراضات خودروسازی ها، اعتراضات علیه حقوق های معوقه، علیه اخراج و بیکاری، علیه دستمزد های زیر خط فقر، علیه سرکوب فعالین و نمایندگان کارگری، شرکت های واسط و پیمانکاری، اعتراض علیه فقر و فلاکت و سرکوب و اعتراض علیه نابرابری جنسیتی در محیط های کار و اجتماع، اعلام میداریم که تنها راه کسب مطالباتمان سازمانیابی مستقل کارگری و ایجاد تشکل های مستقل کارگری است؛ تشکل های مستقلی که علاوه بر استقلال از خانه کارگر و شوراهای اسلامی کار و انجمن های صنفی از کارفرما ها و دولت مستقل باشند؛ در این راستا ما از اقدامات کارگرانی که دست به انتخاب نمایندگان مستقل از کارفرما و دولت زده اند حمایت کرده و تلاش خواهیم کرد این الگو را در محیط های کاری مختلف اشاعه دهیم.

3- ما کارگران ضمن اعلام اینکه بار اصلی تحریم های اقتصادی بر دوش ما بوده و سود آن به جیب سرمایه داران داخلی و خارجی رفته است، علاوه بر اینکه رفع تحریم ها را ضروری میدانیم اما تلاش خواهیم کرد بر علیه تمامی سیاست های اقتصادی-سیاسی سرمایه داری ایران و شرکای جهانی اش بایستیم تا در سیاست های پس از توافق احتمالی نیز چون گذشته قربانی سود طلبی

سرمایه داری داخلی و خارجی و برنامه های اقتصادی-سیاسی ضد کارگری نشویم. در این راستا هوشیاری و تقویت سازمان یابی مستقل کارگری برای به کرسی نشاندن منافع طبقاتی، باید هر چه بیشتر در دستور کار ما قرار گیرد.

4- کارگران و فعالان کارگری که در راه ایجاد و یا تثبیت تشکل های مستقل در جنبش کارگری ایران و در راستای دفاع از حقوق طبقاتی کارگران مورد سرکوب حاکمیت سرمایه داری ایران قرار گرفته اند باید پیش از پیش مورد حمایت قرار گیرند. ما حمایت خود را از کارگرانی همچون شاهرخ زمانی، یوسف آبخرابات، بهنام ابراهیم زاده، واحد سیده، رسول بدقی، رضا شهابی، نظام صادقی، کوروش بخشنده، محمد جراحی، حامد محمودی نژاد، مهدی فرحی شاندیز، ریبوار عبدالهی و دیگر کارگران دربند اعلام داشته و نیز احکام صادره علیه کارگرانی همچون جمال میناشیری، جعفر عظیم زاده، هادی تنومد، جمیل محمدی، قاسم مصطفی پور، محمد کریمی، ابراهیم مصطفی پور، یداله صمدی، حسن رسول نژاد، فردین میرکی، فرزاد مرادی نیا، اقبال شعبانی، رضا امجدی و ... را محکوم کرده و خواهان پایان دادن به تعقیب قضایی و آزار و سرکوب و احضار کارگران و فعالین کارگری هستیم.

5- ما کارگران ایران ضمن اعلام حمایت از کارگران مهاجر در ایران منجمه کارگران افغانستانی، از مبارزات کارگران در دیگر نقاط جهان حمایت کرده و همچنین خود را متعهد به پشتیبانی از جنبش های اجتماعی دیگر منجمه جنبش های مدافع حقوق زنان، کودکان (و به ویژه کودکان کار و خیابان)، جنبش دانشجویی، جنبش های مدافع محیط زیست و سایر جنبش های مترقی میدانیم و همچنین تمامی تلاش خود را برای مبارزه برای کسب مطالباتی همچون آزادی های اجتماعی، آزادی اعتصاب و تجمع، آزادی بیان و پوشش، آزادی تحزب و تشکل و آزادی عقیده و لغو اعدام به کار خواهیم بست.

6- ما کارگران اعلام میداریم حق تشکل و تجمع، حق اساسی ما کارگران است و هر گونه برخورد و ممانعت در برگزاری مراسم های روز جهانی کارگر را محکوم مینماییم.

زنده باد همبستگی جهانی طبقه کارگر

پیش به سوی برگزاری مراسم های با شکوه روز جهانی کارگر

پیش به سوی ایجاد تشکل های مستقل و شوراهای مستقل کارگری

شورای برگزاری مراسم روز جهانی کارگر ایران - 11 اردیبهشت سال 1394 - اول ماه مه 2015

Karegar.shora@gmail.com